

[Haunstrup Clemmensen.]

nemføres en nyordning med direkte investeringstilskud. Vi kan fra den konservative folketingsgruppes side give principiel tilslutning til lovforslagene. Vi synes, de er hensigtsmæssige og praktiske i deres udformning. Det er klart, at også vi er interesseret i at finde frem til en administration på disse områder, der giver færrest mulige vanskeligheder, og det er muligt, at en og anden af bestemmelserne her kan forekomme noget indviklet. Men i betragtning af, hvor få af den slags sager det kan dreje sig om, har vi både håb og forvisning om, at det vil være muligt administrativt at overkomme disse vanskeligheder og i hvert fald sikre, at der ikke er nogen virksomheder, der får urimelig fordel af disse investeringstilskud. Vi kan derfor tilsige velvillig deltagelse i et udvalgsarbejde.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Da de tre lovforslag følger af lovforslaget om revision af egnsudviklingsloven, om hvilket der fandt en principiel drøftelse sted ved første behandling, skal jeg her begrænse mig til nogle anbefalende udtalelser om de foreliggende lovforslag.

Jeg håber, at bestemmelserne i praksis vil vise sig mere anvendelige og tilgængelige, end det umiddelbart fremgår af lovtæksten, og jeg går ud fra, at egnsudviklingsdirektoratet i sin publikationsvirksomhed vil drage omsorg for, at offentligheden bliver vel bekendt med de muligheder, denne lovgivning indeholder, således at der kan vækkes interesse for at anvende dem. Enkelthederne i lovforslagene kan vi tage fat på under udvalgsbehandlingen.

Men jeg har et par bemærkninger mere at gøre. Vi havde i går i folketingets finansudvalg en sag til behandling, som jeg kort vil nævne. Det gælder denne papirfabrik i Skjern, som vi gav tilslutning til at sælge for 5,2 mill. kr., hvorved staten må tage et tab på omkring 15 mill. kr. Jeg drager det frem her, fordi det må være berettiget at rejse det spørgsmål: hvordan går det til, at der kan være en sådan mangel på kontrol — økonomisk, teknisk, juridisk — som tilfældet har været her? Jeg vil bede den højtærede finansminister om at anmode den højtærede handelsminister om at fremkomme med en redegørelse over for det folke-

tingsudvalg, som behandler forslaget til ny egnsudviklingslov. Vi har fået løfte om en sådan redegørelse for folketingets finansudvalg, men jeg lægger megen vægt på, at redegørelsen fremskyndes, og at den kommer frem i det udvalg, der skal behandle egnsudviklingslovforslaget. Det har betydning at få klarhed, for vi må have gjort op, om handelsministeriet eller egnsudviklingsdirektoratet overhovedet har den fornødne kapacitet til en effektiv kontrol. Skulle det ikke være tilfældet, må vi have tilvejebragt en sådan kapacitet, og det er særlig påkrævet, da egnsudviklingsaktiviteten nu skal forøges.

Jeg har en enkelt bemærkning mere at gøre: jeg har fået indtryk af, at egnsudviklingsdirektoratet i sin administration vil søge at dirigere den industrielle udvikling hen til bysamfund med mindst 20.000-30.000 indbyggere. Jeg må advare imod en sådan ensidighed, der ganske overser, at der også drives industrivirksomhed i mindre samfund, ja, endog ude i rene landkommuner. Da loven også skal anvendes på bestående virksomheder i egnsudviklingsområderne, kan direktoratets opfattelse meget let føre til en diskriminering af sådanne bestående virksomheder. Direktoratet skal vide, at den ensidighedsbetragtning, det anlægger omkring lokaliseringspolitikken, ikke er i overensstemmelse med de forestillinger, folketinget gør sig med denne lovgivning. Jeg vil bede den højtærede finansminister om at orientere handelsministeren også om disse betragtninger.

Helge von Rosen: Lovforslagene sætter de almindelige regler for skattemæssig indtægtsføring af investeringstilskuddet ud af kraft. Efter egnsudviklingslovsforslaget er tilskuddet betinget — det er noget nyt — idet det kan kræves tilbagebetalt, hvis den pågældende inden fem år afhænder sin virksomhed eller udlejer den. Man kunne derfor sige, at det først er efter forløbet af fem års perioden, at den pågældende har erhvervet sin endelige ret til tilskudsbeløbet, idet tilskudsbeløbet i mellemtiden kun hviler på en betinget ret. Om den skattepligt, der hermed sættes ud af kraft, er en skattepligt det år, tilskuddet modtages, eller fem år efter, når der ikke længere er tilbagebetalingsrisiko, står hen efter bemærkningerne til af-